

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U SINJU
Sinj, Petrovac 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, Stalna služba u Sinju, po sucu Boži Šitumu, u pravnoj stvari tužiteljice: Mira Bošnjak, OIB:03623427656, 21233 Hrvace, Hrvace 396 A, zastupana po punomoćniku Mariu Skejić, odvjetniku u Splitu, protiv tuženika: pod 1. Dinko Bošnjak, OIB:07084622767, 21233 Hrvace, Hrvace 395 i pod 2. Mirko Bošnjak, OIB:11415296191, 22202 Ražanj, Ražanj 248 b (21000 Split, Dubrovačka 3A), zastupani po punomoćnici Neni Vujević, odvjetnici u Sinju, radi uspostave prijašnjeg stanja, nakon zaključene glavne rasprave, javno održane dana 17. prosinca 2025., u prisutnosti punomoćnika tužiteljice i punomoćnice tuženika, dana 17. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e:

- I. Dužni su tuženici solidarno, u roku od 15 dana od donošenja ove presude i pod prijetnjom ovrhe uspostaviti prijašnje stanje na nekretnini označenoj kao čest.zem.1900/3, upisane kulture PAŠNJAK, K.O.(325635) Hrvace, na način što će sukladno SKICI IZMJERE „Sinj, prosinac 2021.g.“ izrađenoj od strane stalnog sudskog vještaka za geodeziju Dušan Biuk, a koja skica čini sastavni dio ove presude (dalje: skica izmjere), sa dijela predmetne nekretnine ukloniti:
 - objekt tlocrtna površine 59 m² i nasuti pijesak pijeskom sa prostora koji je u skici izmjere prikazan slovima A1-A2-A3-A4-A5-A6-A7-A8-A9-A10-A1 površine 276 m²;
 - betonski zid koji je u skici izmjere prikazan slovima A7-A8;
 - stablo 1 koji je u skici izmjere prikazano slovom B;
 - stablo 2 koji je u skici izmjere prikazano slovom C;
 - stablo 3 koji je u skici izmjere prikazano slovom D;
 - asfalt sa prostora koji je u skici izmjere prikazan slovima E1-E2-E3-E4-E5-E6-E7-E8-E1 površine 54 m²;
 - asfalt sa prostora koji je u skici izmjere prikazan slovima F1-F2-F3-F4-F5-F1 površine 4 m²;
 - betonski pitar za cvijeće koji je u skici izmjere prikazan slovima G1-G2-G3-G4-G5-G8-G9-G1, površine 17 m²,
 - te ukloniti sav otpadni građevinski materijal i predmetu nekretninu predati u istom roku u suposjed tužiteljici.

- II. Dužni su tuženici solidarno, u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici parnični trošak u iznosu od 2.932,07 EUR-a., po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je ovom sudu podnijela tužbu protiv tuženika pod 1) Dinka Bošnjaka i pod 2) Mirka Bošnjaka, radi uspostave prijašnjeg stanja. U tužbi se navodi kako je tužiteljica suposjednica, te je u zemljišnim knjigama suda upisana kao suvlasnica nekretnine označene kao čest.zem.1900/3, upisane kulture PAŠNJAK, K.O.(325635) Hrvace za 37739/21600000 dijela. Predmetna nekretnina u naravi ima površinu od 2255 m², te je oduvijek sukladno dogovoru svih suvlasnika služila za ispašu domaćih životinja ili za privremeno odlaganje pokretnih stvari – poljoprivrednih priključaka i dr. Navodi da obzirom na činjenicu da se predmetna nekretnina proteže nasuprot obiteljske kuće tužiteljice, tužiteljica se svakodnevno istom koristi u razne svrhe kao i njeni prednici. Između suvlasnika predmetne nekretnine ne postoji dogovor kojim bi se bilo kome od suvlasnika ili trećih osoba dopustila gradnja objekta i sadnja voćaka na predmetnoj nekretnini. Nadalje se navodi da su tuženici tijekom studenog 2020.g., unatoč protivljenju tužiteljice kao suvlasnika i suposjednika nekretnine i bez ikakvog valjanog dokumenta koji bi dopustio gradnju sukladno važećim propisima, na dijelu predmetne nekretnine pristupili izgradnji građevinskog objekta tlocrtne površine cca 100 m² sa betonskom pločom i zidovima, čime su tužiteljicu u bitnome onemogućili u izvršavanju njezinih suvlasničkih prava na predmetnoj nekretnini. Podneskom od 11. veljače 2022. godine, tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka Dušana Biuka.
2. U tužbi se nadalje navodi da su prema saznanju tužiteljice radove na izgradnji objekta poduzeli tuženici osobno, te po njihovom nalogu zaposlenici Općine Hrvace, te radnici trgovačkih društva GRADINA-MONT d.o.o. i MALUBA d.o.o.i dr. Isto tako, tuženici su na istom dijelu nekretnine u neposrednoj blizini objekta, bez odobrenja tužiteljice i ostalih suvlasnika zasadili tri stabla. Također su oko objekta na taj dio nekretnine nasuli pijesak u očitoj namjeri da se isto asfaltira kao put. Tužiteljica je zbog ovakvog protupravnog postupanja bila prisiljena obavijestiti policiju čiji su djelatnici dana 27.studenog 2020.g. izišli na lice mjesta. Također je obaviještena građevinska inspekcija čije službe još uvijek nisu reagirale. Tužiteljica je svojim dopisom od 01.prosinca 2020.g. od tuženika zatražila da uspostave prijašnje stanje na način da uklone zasađena stabla i objekt i dr., na što su se tuženici oglašili. Obzirom da je tužiteljica u konkretnom slučaju postupala kao poštenu vlasnik zemlje, ista ima pravo na uspostavu prijašnjeg stanja. Navodi se da tužiteljica kao poštenu suvlasnik ima pravo od tuženika kao nepoštenih graditelja sukladno odredbi iz čl.152.st.3.ZV-a zahtijevati uspostavu prijašnjeg stanja rušenjem svega što su na predmetnoj nekretnini tuženici izgradili i zasadili. Sve da su tužitelji u

konkretnom slučaju suvlasnici predmetne nekretnine (iako nisu upisani u zemljišnoj knjizi suda) ili su imali odobrenje od pojedinih suvlasnika, nisu imali pravo na poduzimanje spornih radova, budući da se radi o poslovima koji premašuju okvir redovitog upravljanja stvari. Zaključno se navodi da je za izvođenje radova na način kako su ih to tuženi izveli, bila nužna suglasnost svih suvlasnika predmetne nekretnine, koja je u konkretnom slučaju izostala, slijedom čega tužiteljica ima pravo na uspostavu prijašnjeg stanja.

3. Dana 26. svibnja 2021. zaprimljen je odgovor na tužbu tuženika pod 1) Dinka Bošnjaka u kojem je isti naveo da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Tuženik pod 1) prvenstveno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije s obzirom da je stvarna vlasnica spornog dijela č.zem.1900/3 K.O. Hrvace, njegova majka Mila Bošnjak, koja je ujedno i investitorica radova u vidu izgradnje građevinskog objekta (nadstrešnice), čije uklanjanje tužiteljica traži. Naime, Mila Bošnjak je zajedno sa svojim sinom Brankom Bošnjakom, prema Rješenju o nasljeđivanju Općinskog suda u Sinju posl.br.O-328/11, UPP/OS-250/11 od 20.veljače 2012.godine, proglašena nasljednicom iza smrti svog supruga Ivana Bošnjaka pok. Andrije u odnosu na sve njegove nekretnine uključujući i predmetnu č.zem.1900/3 K.O. Hrvace upisanu u ZK uložak broj 47.
4. Nadalje se navodi da u odnosu na navode iz tužbe u kojima se tužiteljica uglavnom poziva na zakonske odredbe vezane za reguliranje prava suvlasništva, da su navedene odredbe irelevantne za rješavanje ove pravne stvari, a sve iz razloga što je njegova majka stvarna vlasnica točno određenog dijela č.zem.1900/3 K.O. Hrvace, i to upravo dijela koji je predmet ovog spora. Dakle, majka tuženika se zajedno sa svojim suprugom, sada pok. Ivanom Bošnjakom pok. Andrije nalazi u mirnom i neprekidnom posjedu spornog dijela nekretnine više od 50 godina. Na tom dijelu č.zem.1900/3 K.O. Hrvace, odnosno na dijelu na kojem je sada izgrađena nadstrešnica, prethodno je prije više od 50 godina bio podignut kokošinjac, kao i drvarnica, te su tuženici i njihova obitelj tu odlagali priklučke za poljoprivredne strojeve i držali razni alat. Navodi se da tužiteljin otac, a ni drugi članovi njene obitelji nikada nisu prigovorili, niti tuženikovu obitelj na bilo koji način uznemiravali u dugogodišnjem mirnom i neprekidnom posjedovanju spornog dijela nekretnine. Isto tako, tužiteljica je za svoje potrebe, ispred svoje obiteljske kuće, uredila drugi, točno određeni dio č.zem.1900/3 K.O. Hrvace bez ikakve suglasnosti ostalih suvlasnika, a niti su je oni u tome ometali.
5. Prema tome, majka tuženika je stekla pravo vlasništva po osnovu dosjelosti u pogledu točno određenog, spornog dijela č.zem.1900/3 K.O. Hrvace, na kojem dijelu je po njenom nalogu podignuta nadstrešnica, na mjestu na kojemu se do tada, više od 50 godina nalazila drvarnica, kokošinjac, te odlagali poljoprivredni strojevi. Navodi se da je obitelj tuženika kroz naprijed navedeno vremensko razdoblje držala i koristila sporni dio predmetne nekretnine kao svoje isključivo vlasništvo, čemu se nitko nikada nije protivio sve dok se po nalogu majke tuženika nije pristupilo uređivanju tog dijela nekretnine. Za istaći je da je otac tuženika pok. Bošnjak Ivan pok. Andrije u zemljišnim knjigama upisan kao suvlasnik predmetne č.zem.1900/3 K.O.

Hrvace, a što je vidljivo iz zemljišnoknjižnog izvatka priloženog u sudski spis od strane tužiteljice.

6. Podneskom od 2. srpnja 2021. punomoćnik tužiteljice se očitovao na odgovor na tužbu tuženika pod 1) Dinka Bošnjaka te je u bitnom naveo da nije osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije budući su tuženici sudjelovali u izgradnji predmetnog objekta, te je sukladno njihovim nalogima izgrađen građevinski objekt, kojeg tuženici nakon izgradnje koriste u svrhu odlaganja drva i raznih pokretnina. Naveo je kako nije istina da je majka tuženika vlasnica spornog dijela predmetne nekretnine budući da između suvlasnika ili njihovih pravnih prednika nije izvršena dioba predmetne čest.zem. 1900/3 k.o. Hrvace, slijedom čega majci tuženika ne pripada pravo na posjed točno određenog dijela predmetne nekretnine, već joj pripada pravo na posjed idealnog suvlasničkog dijela predmetne nekretnine, kao i svim ostalim suvlasnicima.
7. Dana 22. kolovoza 2021. zaprimljen je odgovor na tužbu tuženika pod 2) Mirka Bošnjaka u kojem se isti očitovao na tužbu isto tuženik pod 1).
8. U dokazne svrhe pregledana je sljedeća dokumentacija: izvadak iz zemljišne knjige za predmetnu nekretninu, dopis od 1. prosinca 2020., potvrde o primitku i povratnice, fotografije, Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Sinju posl. br. O-328/11; UPP/OS-250/11 iza pok. Ivana Bošnjaka pok. Andrije, doneseno po javnom bilježniku Ani Romac iz Sinja dana 20. veljače 2012., evidencija sklopljenih ugovora Općine Hrvace u 2019. i 2020., Potvrda MUP, PU Splitsko –dalmatinske, PP Sinj od 31. svibnja 2021., dopis MUP, PU Splitsko –dalmatinske, PP Sinj - službene bilješke o uređivanju u mjestu Hrvace dana 27.11.2020.g., te Dopis Državnog inspektorata, Građevinske inspekcije, Područnog ureda u Splitu klasa: UP/I-362-02/21-02/978; ur.broj: 443-02-03-12-02-21-05 od 6. prosinca 2021.
9. Nakon izvedenih dokaza, sud smatra da je činjenično stanje raspravljeno u mjeri dovoljnoj da se na tako utvrđenom činjeničnom stanju može donijeti na zakonu utemeljena odluka.
10. Na temelju tako izvedenih dokaza, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.
11. Sud je izvršio uvid u priloženi zemljišnoknjižni izvadak za predmetnu nekretninu(č. zem. 1900/3 Hrvace) te utvrdio da je na istoj upisano 151 suvlasnik, između ostalog i tužiteljica (suvlasnički dio 149).
12. Nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka za geodeziju Dušana Biuka, od 28. prosinca 2021. godine, identificiran je predmet spora te na isto stranke nisu imale primjedbi.
13. U svom iskazu svjedok Mladen Bošnjak, u bitnome navodi da je živio od rođenja uz spornu nekretninu, da zna stanje od djetinjstva, navodi da su Dinko i Mirko Bošnjak počeli graditi nadstrešnicu i betonski zid te posadili stabla, da

između suvlasnika nikada nije izvršena dioba, te da Dinku i Mirku nije pripao nikakav točno određeni dio. Nadalje navodi dok se gradilo, da se tužiteljica bunila, te da je dolazila i policija, ističe da na gradilištu nije vidio Milu Bošnjak jer je bolesna te da su tužiteljčini roditelji povremeno odlagali strojeve i plugove, kao i svi ostali. Nadalje navodi da na spornom prostoru nikada nije bila izgrađena drvarnica te da je kokošinjac tuženika bio na mjestu gdje je sada Mirkova nova kuća (garaža), dakle ne na spornom prostoru.

14. U svom iskazu Marija Bošnjak, majka tužiteljice u bitnome navodi da je sporni prostor neposredno uz njenu kuću, da ga suvlasnici nikada nisu podijelili kao i da nitko tu nije ništa gradio sve dok tuženici nisu podigli zid i nadstrešnicu. Navodi da je osobno je otišla do Dinka i rekla mu da je prostor nepodijeljen, na što je on odgovorio: "tko će tu stanovati i živjeti", da je Dinko sadio stabla, a Mirko da ih podrezuje te da su dodali su asfalt i pitare s žbunjem. Iskazuje da su se na spornom prostoru odlagali plugovi i brana traktora (tužiteljčini i svi ostali), te da su tu pasle krave, koze i ovce, da se tužiteljica bunila, čim je došla iz bolnice da je zvala policiju i prijavila inspekciji. Nadalje, navodi da je su se obiteljski strojevi tuženika odlagali s niže, kod kontejnera, ne na spornom prostoru te da su kokoši držali gdje je Mirko napravio kuću, ne na spornom prostoru te da na spornom prostoru nikad nije bio izgrađen nikakav objekt. Ističe da je Milu Bošnjak vidjela zadnjih put prije 5 godina i na gradilištu je nije bilo dok su Dinko i Mirko fizički radili, najviše subotom.
15. U svom iskazu svjedok Anđelko Cvitković, u bitnom iskazuje, da od djetinjstva dolazi u Hrvace, da je prostor bila livada s kravama i odloženim strojevima, da su strojeve i dijelove odlagali i tužiteljčin otac, otac svjedoka Mladena Bošnjaka i roditelji tuženika te da nikada na tom prostoru nije bio izgrađen nikakav objekt, da kokošinca nije vidio. Ističe da je 2021. vidio je mikser s betonom, Dinka Bošnjaka s radnicima iz Općine i Mirka Bošnjaka kao i da mu je Marija Bošnjak rekla da su se ona i tužiteljica protivile. ističe da je vidio nalivene zidove, posađene voćke, objekt koje koriste Dinko i Mirko te da Milu Bošnjak nije vidio zadnjih 15 godina, navodi da se tužiteljica nikada nije podijelila s tuženicima niti im dala odobrenje, ako i da je kontejner bio bliže kući, ne na spornom prostoru.
16. U svom iskazu svjedok Darija Cvitković, u bitnome iskazuje da je vidjela mikser (firma Megram), Dinka s ljudima iz Općine kako ravnaju betonsku ploču, da je upoznata da su se tužiteljica i majka tome protivile, zvale policiju, da je bila građevinska inspekcija, da ne zna je li se tužiteljica podijelila s tuženicima u pogledu sporne nekretnine, da je vidila nalivene zidove, šljunak, posađene voćke i ukrasno bilje, ako i da su na spornom prostoru bile neke palete, trnje, zapušteno kao i da Milu Bošnjak nije vidila zadnjih 20 godina s obzirom da je ita nepokretna i bolesna.
17. Jure Alebić, u svom iskazu, u bitnome iskazuje da je pomagao radnicima pri montaži panela na nadstrešnici nekoliko dana, da ga je angažirao i zvao Dinko Bošnjak da je na prostoru ranije vidio odložena drva, stari kočak, te da je majka Dinka Bošnjaka držala kokoši, da o zidu nema pojma, da živi 2–3 km daleko, da je Dinko bio na gradilištu a Mirko možda jednom, da ne zna čija je nekretnina, da dok su radili, Mira mu ništa nije govorila (vidio ju je ispred kuće)

kao i da je čuo da su Mira i njena majka prigovarale Dinku, ako i da je zaposlen u Općini Hrvace čiji je načelnik tuženik Dinko.

18. U svom iskazu Marin Doljanin, u bitnome iskazuje da se na spornom prostoru sjeća drvene šupice metar za metar, od dasaka, da je te daske jednom sklonio uz dozvolu Damira Bošnjaka, da ne zna čije je to bilo i tko je koristilo, da je nadstrešnicu vidio da se gradi a tko je radio, ne zna, da na prostoru je bilo dijelova od strojeva, nabacanog željeza hrpa dasaka, koja je bila do nadstrešnice koja je već bila podignuta, da su daske bile pored, ne na istom mjestu, Zna da se pričalo kako da je načelnikova obitelj napravila tu nadstrešnicu kao i da je tužiteljici poravnao manji plato ispred kuće na Dinkov nagovor.
19. U svom iskazu svjedok Branko Bošnjak, u bitnome iskazuje da zna da su Dinkovi i Mirkovi roditelji na spornom prostoru držali plastove sijena, traktorske priključke, kokoši, kontejner te da i nitko ih nije ometao, da su mu Dinko i Mirko rekli da je njihova majka investitor, da je vidio betonski zid u dužini cca 100 m i ne zna tko ga je gradio da je tužiteljica prigovarala kad je sve bilo. Nadalje navodi da su roditelji tužiteljice koristili su prostor s desne strane crvene linije na skici a ne sporni prostor, da sporni prostor nije bio ograđen, kokošinjac je imao ogradu od žice samo za kokoši, da nikada nije vidio Dinka i Mirka da rade. Nadalje navodi da su svi vlasnici tog prostora ali da se nisu podijelili. Nije upoznat je li Dinko pitao ostale suvlasnike, zna da je njega pitao i on se nije protivio radovima. Ističe da nikada nije vidio Milu Bošnjak na gradilištu te da smo to svi mi koristili"
20. U svom iskazu svjedok Luka Alebić, u bitnome iskazuje da je došao Dinku kositi i pilati drva, sjećao se kokošinjca, kokoši i drva roditelja Dinka Bošnjaka, da ga je Dinko angažirao da pomogne pri podizanju greda za nadstrešnicu, te da nikada nije čuo da bi to bilo nečije drugo, dok su radili nitko se nije bunio, navodi da je vidio tužiteljicu ispred kuće te da mu ništa nije govorila. Nadalje navodi, da je nadstrešnica nešto veća od kokošinjca koji je tu bio; kokošinjac je jednim dijelom bio pao, da je Mirko je bio jednom ili dva puta dok da je Dinko hodao po gradilištu te da Mila Bošnjak nije bila na gradilištu, kao i da je zaposlen u Općini Hrvace
21. Svjedok Damir Bošnjak, u bitnome iskazuje da živi 200–300 m od spornog prostora, od rođenja, da su na spornom prostoru roditelji Dinka i Mirka (Ivan i Mila) su od kada pamti imali kokošinjac, odlagali drva, traktorske priključke, plug, branu, prikolicu, da su to Dinko i Mirko su to počeli graditi dok je bila živa Mila. Nadalje, da iznad nadstrešnice postoji zid, tko ga je zidao, ne zna, da su roditelji tuženika odlagali su strojeve na prikazanom dijelu, ispod toga da je bio kokošinjac, da sve kve koristili zajednički, uključujući tužiteljčine roditelje (prostor zvan "Trnje") te da ga nitko od Dinka i Mirka nije pitao smije li graditi kao i da je nova nadstrešnica veća od onoga što je bilo, kao i da se suvlasnici nikada nisu podijelili, ni korištenjem ni vlasništvom kao i da novu nadstrešnicu sada koriste Dinko i Mirko, da nije vidio, dok se gradilo da bi tužiteljica ili njena majka razgovarale s Dinkom i Mirkom, ako i da je zaposlen u Općini Hrvace

22. Svjedok Željko Bošnjak, ističe da je sporni prostor najprije posjedovao pok. Luka Bošnjak (prije 50 god.), koristio ga za konje, plugove, da je Luka Bošnjak prodao svoju kuću i taj prostor Dinkovom ocu koji je nastavio koristiti prostor, da je nakon Dinkova oca prostor nastavio koristiti Dinko (drva, traktor, freza) kao i da tužiteljica ni njezini prednici nikada nisu koristili sporni prostor, da je na tom prostoru bila je stara nadstrešnica na 4 daske, dijelom ograđenim žicom za kokoši, da nije vidio Dinka i brata kako grade već samo Dinka dok je brata Branka (Zeku) vidio je kako ruši nadstrešnicu, prije par mjeseci, vidio je da nadstrešnice više nema, nema krova, bočnih stjenki a jesu li ostali temelji ne zna pouzdano a navodi da nije bio prisutan ni prodaji, ni diobama već saznanja ima iz priča obitelji (tada je bio dječak) te se ne može sjetiti je li Luka prodao samo kuću ili još nešto kao i da mu je kćer zaposlena u Općini Hrvace.
23. Tužiteljica Mira Bošnjak, iskazuje da je nekretnina u njenom suvlasništvu, od djeda Andrije, prešla na oca Antu i strica Ivana, ona naslijedila od oca 2017. godine, da su nekretnine uvijek bile nepodijeljene, nitko nije imao posebno omeđen dio već da su svi zajednički ih koristili, napasali stoku, odlagali priključke i plugove, kao i da betonsko guvno na čestici nije na spornom dijelu te da je zadnjih godina pred gradnju taj dio je bio uglavnom ledina. Nadalje, da je upozorila Dinka, da je nazvala suvlasnika Mladana Bošnjaka koji je potvrdio da ga Dinko i Mirko nisu pitali za dopuštenje, da je, nakon usmenih upozorenja, obavijestila policiju i prijavila građevinskoj inspekciji, da su na licu mjesta bili su samo Dinko i Mirko, da Mila ni ostali iz obitelji, nisu se pojavili te da su tuženici skinuli krov, kao i da su ostali temelji, betonski zidovi, plato i stabla. Navodi da je stabla posadio Dinko, da nije pregovarala s tuženicima o gradnji za sebe, da nije zvala Općinu Hrvace da joj nešto izgradi.
24. Tuženik pod. 1. Dinko Bošnjak, iskazuje da su se 1967./1968. podijelili otac i stric, da je ocu pripalo ono što je bilo "u dijelu Luke Bošnjaka", da je na spornom prostoru bila je drvarnica i kokošinjac, da je prostor bio neuredan pa je odlučio to očistiti i podignuti nadstrešnicu, da je tužiteljčina obitelj u diobi dobila je prostor ispred svoje kuće, orah kod nadstrešnice da su posadili su oni, prije gotovo 30 godina, izvadili su staru murvu i posadili novu, da ih nitko u posjedovanju nikada nije ometao; "svatko od nas ima tu svoju lokaciju". Nadalje navodi, da se na spornom mjestu nije mogla napasati stoka kao i da nikoga nije pitao prije nego li je počeo to graditi, jer je smatrao da je to njihovo.
25. Člankom 38. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/1996, 68/1998, 137/1999, 22/2000, 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014 dalje ZV) je određeno da svaki suvlasnik smije izvršavati glede cijele stvari sve ovlasti koje ima kao nositelj dijela prava vlasništva bez suglasnosti ostalih suvlasnika, ako time ne vrijeđa prava ostalih suvlasnika.
26. Člankom. 42. st. ZV-a, da svim suvlasnicima pripada pravo na suposjed stvari, ali oni mogu odlučiti da će međusobno podijeliti posjed stvari i/ili izvršavanje svih ili nekih vlasničkih ovlasti glede nje, dok je čl. 41. st.1. za poduzimanje poslova koji premašuju okvir redovitoga upravljanja (naročito promjena namjene stvari, veći popravci, dogradnja, nadogradnja, preuređenje, otuđenje

cijele stvari, davanje cijele stvari u zakup ili najam na dulje od jedne godine, osnivanje hipoteke na cijeloj stvari, odnosno davanje pokretne stvari u zalog, osnivanje stvarnih i osobnih služnosti, stvarnoga tereta ili prava građenja na cijeloj stvari) potrebna je suglasnost svih suvlasnika, te je st. 2 propisano da se u sumnji smatra da posao premašuje okvir redovitoga upravljanja.

27. U odnosu na predmetnu nekretninu (č.zem. 1900/3 K.O. Hrvace), sud je uvidom u zk izvadak za predmetnu nekretninu, a što potvrđuju i svjedoci svojim iskazima, utvrdio da je tužiteljica suvlasnik predmetne nekretnine, čime je ista aktivno legitimirana.
28. Nadalje, u odnosu na prigovor promašene pasivne legitimacije, iznesen od strane tuženika, sud je stava da je isti neosnovan. Naime, sam tuženik ad. 1. Dinko Bošnjak u svom iskazu navodi, da nikoga nije pitao prije nego li je počeo graditi, čime isti ukazuje da je navedeni prigovor neosnovan, odnosno da su tuženici pasivno legitimirani, a ne majka istih.
29. Također, tijekom postupka je nesporna utvrđeno da su navedene radove izvršili tuženici a što svojim iskazima potvrđuju svi svjedoci, kao tuženik ad.1.
30. U odnosu na eventualnu diobu predmetne nekretnine, dakle realnu diobu iste, na način da se zna kojega od suvlasnika, koji dio iste pripada, sud je poklonio vjeru iskazima svjedoka Branka Bošnjaka i Mladena Bošnjaka, kao osoba koji su i sami suvlasnici predmetne nekretnine, žive cijeli život u neposrednoj blizini predmetne lokacije, nesrodni, odnosno u daljnjem srodstvu s strankama, te kao takvi upoznati i osobno zainteresirani, čime sud zaključuje da im treba pokloniti vjeru. Naime, svjedok Branko Bošnjak (predložen od strane tuženika) u svom iskazu navodi da "Svi smo mi vlasnici tog prostora, a nismo se podijelili", dakle isti navodi da se u pogledu predmetne nekretnine oni suvlasnici nisu nikada podijelili. Isto potvrđuje i drugi svjedok, kojemu sud poklanja vjeru Mladen Bošnjak (predložen od strane tužitelja), koji u svom iskazu potvrđuje navode svjedoka Branka Bošnjaka, i to: "Između nas suvlasnika nije izvršena dioba po kojoj bi Dinku i Mirku pripao neki točno određeni dio.", dakle oba svjedoka potvrđuju da između suvlasnika, kojih ima više (ne samo stranke), nikada nije izvršena realna dioba predmetne nekretnine. Nadalje, iz iskaza navedenih svjedoka, je razvidno da su tuženici za izvođenje navedenih radova, tražili i dobili suglasnost suvlasnika Branka Bošnjaka, koji iskazuje " Ja ne znam da li je Dinko Bošnjak pitao ostale suvlasnike da li tu može graditi, a znam da je mene pitao i ja sam mu rekao da se ne protivim." dok iz iskaza Mladena Bošnjaka ne proizlazi da je od istoga, kao suvlasnika, zatražena suglasnost. Dakle, razvidno je da se suvlasnici nikada nisu podijelili u pogledu realnih dijelova predmetne nekretnine te stoga tuženici neosnovano tvrde, da su tuženici odnosno prednici, stekli vlasništvo predmetnog realnog dijela nekretnine, dosjelošću.
31. Sud u pogledu utvrđivanja gore navedenih ključnih činjenicama nije poklonio vjeru svjedocima, Mariji Bošnjak s obzirom da je riječ o majci tužiteljice koja je kao takva osobno zainteresirana za ishod ovoga postupaka pa time i nevjerođostojna, Anđelku, Dariji Cvitković i Marinu Doljaninu, kao osobama koji su periodično dolazili na premetnu nekretninu te kao takvi, po stavu suda,

nemaju relevantna saznanja za premet spora. U odnosu na iskaz Željka Bošnjaka, sud mu ne može pokloniti vjeru s obzirom da je, kći svjedoka zaposlena u jedinici lokalne samouprave, na čijem je čelu tuženik ad. 1., kao ni svjedocima Luki Alebiću, Juri Alebiću i Damiru Bošnjaku s obzirom da su isti u trenutku davanja iskaza, zaposleni na javnim radovima, iniciranim od strane jedinice lokalne samouprave, na čijem je čelu tuženik ad. 1. Tijekom postupka, odustalo se od saslušanja svjedoka Anđe i Milana Radana, s obzirom da su isti bolesni i locirani u Njemačkoj, kao i Branka Stipanovića, koji je preminuo tijekom postupka.

32. Kada se navedeno podvede, pod čl. 41. st. 1. ZV-a, koji izričito propisuje da su nadogradnja, dogradnja i preuređenje izvanredni poslovi, koji zahtijevaju suglasnost svih suvlasnika, a riječ je o radnjama tuženika (gradnja objekta, nasipanje pijeska, sadnja stabala, polaganje asfalta, polaganje betonskih pitara), sud je stava da je za navedene radnje tuženika, bila potrebna suglasnost svih suvlasnika(koju tuženici nisu imali), s obzirom da je riječ o poslovima koji premašuje okvir redovitoga upravljanja. Također, je st. 2. istog članka, propisano da se u sumnji smatra da posao premašuje okvir redovitoga upravljanja. dakle, tuženici nisu bilo ovlašteni za navedene radove.
33. Obzirom na sve gore iznijeto, odlučeno je kao pod točkom I. izreke.
34. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a.
35. Tužitelju je priznat trošak za slijedeće obavljene radnje prema priloženom troškovniku: za sastav tužbe, sastav podneska od 02.07.2021.g., zastupanje na ročištu od 21.rujna 2021.g., 11. listopada 2021.g., sastav podneska od 11.veljače 2022.g., zastupanje na ročištu od 28 travnja 2022.g., od 08 studenoga 2022.g., od 09. ožujka 2023. g., 30. studenoga 2023.g., sastav podneska od 15.prosinca 2023.g., zastupanje na ročištu od 17. prosinca 2025.godine, sve po 100 bodova, sastav podneska od 08.ožujka 2022. godine 25 bodova, što uvećano za PDV s troškovima vještačenja i pristojbi daje iznos od 2.932,07 EUR-a.

S U D A C :

Bože Šitum

Uputa o pravu na žalbu:

Protiv ovog rješenja stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa rješenja. Žalba se podnosi u putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DN-a:
pun. tužiteljice
pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-e8dd7**

Kontrolni broj: **0453e-e2186-46484**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.